

Α΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

- 3/10/2011 Οι ομπρέλες του Χερβούργου Ζακ Ντεμί
10/10/2011 Πώς τελείωσε αυτό το καλοκαίρι Αλεξέι Ποπογκρέμπσκι
17/10/2011 Οι Ψίθυροι Γουίλιαμ Γουάιλερ
24/10/2010 Blue Valentine Ντέρεκ Σιανφράνς
31/10/2011 Η λεωφόρος της δύσης Μπίλυ Γουάιλντερ

Αφιέρωμα στα Βαλκάνια

- 7/11/2011 Όταν θέλω να σφυρίζω, σφυρίζω Φλόριν Σέρμπαν
14/11/2011 Η πλειοψηφία της σιωπής Σερέν Γιουτζέ
15/11/2011 Πολυπολιτισμική Συναυλία με τον Dasho Kurti
21/11/2011 Στις παρυφές Μπογκντάν Γκεόργκι Απέρτι
28/11/2011 Μέλι Σεμίχ Καπλάνογλου

- 5/12/2011 Μέσα από τις φλόγες Ντενίς Βιλενέβ
12/12/2011 Tomboy Σελίν Σιαμά
19/12/2011 Στην καρδιά του χειμώνα Ντέμπρα Γκράνικ
9/1/2012 Το χρίσμα Ντέιβιντ Μισό

Αφιέρωμα στα Βαλκάνια

- 15/11/2011 Πολυπολιτισμική Συναυλία με τον Dasho Kurti

3/10/2011

Οι Ομπρέλες του Χερβούργου (1964)

ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ

ΟΙ ΟΜΠΡΕΛΕΣ ΤΟΥ ΧΕΡΒΟΥΡΓΟΥ LES PARAPLUIES DE CHERBOURG

Σκηνοθεσία: Ζακ Ντεμί

Ηθοποιοί: Κατρίν Ντεβέ, Νίνο Καστελνιούβο,
Αν Βερνόν, Μιρέιγ Περέ,
Έλεν Φάρνερ, Μαρκ Μισέλ

Φωτογραφία: Ζακ Ραμπτιέ

Μουσική: Μισέλ Λεγκράν

Χώρα: Γαλλία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 90'

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις: - Χρυσή Δάφνη Φεστιβάλ Καννών
1964

Η 17χρονη Ζενεβιέβ, κόρη μιας χήρας, ιδιοκτήτριας ενός χρεωμένου ομπρελάδικου, είναι ερωτευμένη με τον Γκι, νεαρό μηχανικό αυτοκινήτων. Όταν όμως εκείνος φεύγει για τον πόλεμο της Αλγερίας, τα ίχνη του χάνονται.

Ένα τυπικό μελόδραμα, ανάλαφρο αλλά και βαθιά συγκινητικό, με τους ήρωες να αποδίδουν τραγουδιστά τους διαλόγους. Η μουσική του Μισέλ Λεγκράν ("Υπόθεση Τόμας Κράουν") απογειώνει τις πολύχρωμες εικόνες του Ζακ Ντεμί, ενώ η παρουσία της νεαρής (και ντουμπλαρισμένης) Κατρίν Ντενέβ τους προσθέτει αιθέρια χάρη. Ο γοητευτικός συνδυασμός όλων συνθέτει μια από τις ρομαντικότερες κινηματογραφικές στιγμές των '60s, η οποία βραβεύτηκε με τον χρυσό φοίνικα του φεστιβάλ Καννών και απέσπασε πέντε υποψηφιότητες για Όσκαρ.

Η πρόσφατη επανέκδοση της ασπρόμαυρης «Λόλας» και αναμενόμενη του έγχρωμου μιούζικαλ «Οι ομπρέλες του Χερβούργου» συστήνουν στο νεαρότερο κοινό τον Ζακ Ντεμί, έναν σκηνοθέτη της γαλλικής νουβέλ βαγκ που πορεύτηκε με συ-

νέπεια σ' έναν δικό του δρόμο. Ο Ντεμί αγαπούσε το αμερικανικό σινεμά, ιδιαίτερα το μιούζικαλ. Στις ταινίες του προσέδωσε ποιητική υφή στη γκριζα όψη της ζωής απογειώνοντας στη σφαίρα του ονείρου μέχρι και το φτηνό σινερομάντζο. Κατά το περιοδικό –συλλογάτη της νουβέλ βαγκ, Cahiers du Cinema, «ο Ντεμί είναι ο σκηνοθέτης του ενδιάμεσου, του κενού ανάμεσα στα πράγματα, ανάμεσα στα πρόσωπα. Ο άρρηκτος δεσμός που δημιουργεί ανάμεσα στην κάμερα και στους ηθοποιούς του, δείχνει πόσο σημαντικό και πόσο εύθραυστο είναι αυτό το ενδιάμεσο».

Στο δια ταύτα, αυθαιρετώντας κάποιος θα μπορούσε να εκλάβει τις «Ομπρέλες του Χερβούργου» ως μια γαλλική στυλάτη απάντηση στο διασημότερο μιούζικαλ όλων των εποχών, «Τραγουδώντας στην βροχή». Στην ταινία του Ντεμί κανείς δεν χορεύει (οι «Ομπρέλες του Χερβούργου» είναι ίσως το μοναδικό μιούζικαλ που δεν έχει ούτε μια χορογραφία), όλοι όμως τραγουδούν. Όλοι οι διάλογοι είναι πλεϊμπάκ και εκφέρονται τραγουδιστά από τους ηθοποιούς. Άλλη μια πρωτοτυπία κάνει αξεπέραστο το φιλμ, το χρώμα στις εναλλαγές του οποίου αποτυπώνεται η ψυχολογία των χαρακτήρων. Ο ίδιος ο Ντεμί έλεγε, «ήθελα να κάνω μια ταινία σαν χαρτί ταπετσαρίας... έβλεπα παντού ταπετσαρίες... μια πληθώρα χρωμάτων. Δεν τολμούμε να βάλουμε χρώμα στον κινηματογράφο, ενώ στη ζωγραφική βάζουμε».

Στις “Ομπρέλες του Χερβούργου” η κόρη μιας καταχρεωμένης ιδιοκτήτριας ομπρελάδικου ερωτεύεται έναν μηχανικό αυτοκινήτων που ονειρεύεται το δικό του βενζινάδικο. Ο πόλεμος της Αλγερίας χαλάει τα σχέδια τους για γάμο...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΥΡΑΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Η δεκαεπτάχρονη Genevieve ζει με τη χήρα μητέρα της, ιδιοκτήτρια ενός καταστήματος με ομπρέλες στο Χερβούργο. Είναι ερωτευμένη με τον εικοσάχρονο Guy, μηχανικό αυτοκινήτων και σχεδιάζουν κρυφά να παντρευτούν. Όταν το ανακοινώνει στη μητέρα της, εκείνη το απαγορεύει λέγοντας ότι ο Guy είναι πολύ νέος και δεν έχει πάει καν στρατό. Έτσι ο Guy αποφασίζει να παρουσιαστεί στο στρατό και αναχωρεί για την Αλγερία.

Ενώ ο Guy έχει φύγει η Genevieve ανακαλύπτει ότι είναι έγκυος. Μετά από προτροπή της μητέρας της, αναγκάζεται να αποδεχτεί την πρόταση γάμου του έμπορου πολύτιμων λίθων Roland Cassard, ο οποίος την ερωτεύτηκε με την πρώτη ματιά και της υπόσχεται να μεγαλώσει το παιδί σαν να ήταν δικό του. Στην Αλγερία ο Guy τραυματίζεται και επιστρέφει στο Χερβούργο πριν περάσουν τα δύο χρόνια της θητείας του αλλά

η Genevieve έχει ήδη φύγει ακολουθώντας τον σύζυγό της για μια νέα ζωή...

Ποιητικό μιούζικαλ του Ζακ Ντεμί, όπου ενώ όλοι οι καθημερινοί διάλογοι αποδίδονται τραγουδιστά από τους ηθοποιούς, δεν υπάρχουν χορευτικά νούμερα ή άλλες σχηματοποιήσεις του κλασικού αμερικανικού μιούζικαλ. Οι καταστάσεις είναι επίτηδες υπερβολικά καθημερινές, κοινότητες, μελοδραματικές και μόνο ο σκηνογραφικός διάκοσμος δημιουργεί μια διέξοδο στο όνειρο και την ποίηση. Ο Ντεμί αντιβαίνοντας κάθε κανόνα ρεαλισμού εναρμονίζει το ντεκόρ και τα κοστούμια των ηθοποιών με την ψυχολογική τους κατάσταση ή την αισθητική αρμονία του κάδρου: οι χώροι και τα ενδύματα αλλάζουν χρώμα ή διάκοσμο από πλάνο σε πλάνο, χωρίς ωστόσο να υπάρχει χρονική μεταβολή. Η μηχανή ακουθεί σε μια διαρκή κίνηση τους ηθοποιούς και η ταινία έχει ένα τέλειο εσωτερικό ρυθμό, απόλυτα δεμένο με τη μουσική του Μισέλ Λεγκράν και τα τραγουδιστά κείμενα των ηθοποιών.

Μέσα σ' αυτή την πανδαισία των χρωμάτων, της μουσικής και των όμορφων συναισθημάτων, ο Ντεμί στήνει μια ιστορία όσο γίνεται πιο μελοδραματική. Στο Χερβούργο του 1957 ένα νεαρό ζευγάρι, ο Γκυ και η δεκαεξάχρονη Ζενεβιέβ συναντούν εμπόδια στον έρωτά τους. Η χήρα μητέρα της Ζενεβιέβ που διατηρεί ένα ομπρελάδικο με πολλά χρέη δεν επιδοκιμάζει το δεσμό. Ο Γκυ ζει με τη σειρά του στις θείας του που την περιποιείται η Μαντλέν, μια νεαρή κοπέλα η οποία τον αγαπά χωρίς να του το ομολογεί. Το ζευγάρι σχεδιάζει να παντρευτεί, αλλά ο Γκυ καλείται στο στρατό και φεύγει στην Αλγερία όπου χάνονται τα ίχνη του. Η Ζενεβιέβ μένει έγκυος και απογοητευμένη δέχεται να παντρευθεί τον πλούσιο Ρολάν, που ξέρει την κατάστασή της. Όταν ο Γκυ επιστρέφει η θεία του έχει πεθάνει και με τα χρήματα της κληρονομιάς ανοίγει ένα βενζινάδικο. Καταλαβαίνει ότι η Μαντλέν τον αγαπά και αποφασίζει να την παντρευθεί. Αναρωτιέται όμως τι να έγινε η παλιά αγάπη του.

Οι *Ομπρέλες του Χερβούργου* είναι ένα καθαρό ποίημα, μια ταινία που απαιτεί την πλήρη αθωότητα του θεατή, για να παρακολουθήσει χωρίς ενόχληση μια καθημερινή, μελοδραματική ιστορία και μάλιστα μέσα από αυτό το ιδιαίτερο τραγουδιστικό στυλ. Σ' αντίθεση όμως με το αποχαυνωτικό μελό του φωτο-ρομάντζου, η προσπάθεια του Ντεμί είναι να δημιουργήσει έναν κόσμο με πλήρη αισθητική αρμονία, που όπως παρατηρεί ο Σαντούλ "δεν στηρίζεται σ' έναν αυθαίρετο μηχανισμό, αλλά στην αλήθεια των ανθρωπίνων σχέσεων, στη συμφωνία μέσα στην ασυμφωνία".

Δεν είναι καθόλου τυχαίο εξάλλου ότι το τραύμα του πολέμου της Αλγερίας έρχεται σαν μετεω-

ρίτης να χαλάσει την ευτυχία του ζευγαριού. Οι *Ομπρέλες του Χερβούργου* ήταν μια από τις πρώτες γαλλικές ταινίες που έθιγαν, έστω και μ' αυτή τη μορφή, ένα κατεξοχήν θέμα-ταμπού της πρόσφατης γαλλικής ιστορίας. Οι ήρωες του Ντεμύ δεν χάνουν μόνο την αγάπη τους, αλλά και την αθωότητά τους. Το *Χερβούργο* του 1964 δεν μπορεί να είναι όμοιο με κείνο του '57. Γι' αυτό κι όταν οι δυο παλιοί εραστές θα ξανασυναντηθούν δεν θα τους έχει απομείνει παρά μόνο η σιωπή.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ STUDIO

JACQUES DEMY (1931-1990)

Γεννήθηκε στο Πονσατώ το 1931 και μεγάλωσε στη Νάντη. Σπούδασε εικαστικές τέχνες και φωτογραφία, πρωτού ασχοληθεί με τον κινηματογράφο. Υπήρξε βοηθός του Πωλ Γκριμώ και

του Ζωρζ Ρουκιέ. Η ταινία "*Λόλα*" τον τοποθέτησε στα πρώτα ονόματα της νουβέλ βαγκ. Ήταν μέλος της Κριτικής Επιτροπής του Φεστιβάλ των Καννών το 1977.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

La table tournante (1988), *Trois places pour le 26* (1988), *Parking* (1985), *Louisiana* (1984), *Une chambre en ville* (1982), *La naissance du jour* (1980), *Lady Oscar* (1979), *L'événement le plus important depuis que l'homme a marché sur la lune* (1973), *The Pied Piper* (1972), *Peau d'âne* (1970), *Model Shop* (1969), *Les demoiselles de Rochefort* (1967), *Les parapluies de Cherbourg* (1964), *La baie des anges* (1963) *Les sept péchés capitaux* (1962), *Lola* (1961), *Ars* (1959), *La mère et l'enfant* (1959), *Musée Grévin* (1958), *Le bel indifférent* (1957) *Le sabotier du Val de Loire* (1956).

